

ipso sint creatio & conservatio? Resp. Res non modo denominantur ab iis quæ ipsis, tanquam subjectis, inhærent; verum etiam ab iis quæ sunt extra eas, ut uxoratus quis dicitur ab uxore &c.

3. Maneat ergo verum illud, quòd actio sit potius ab agente quam in agente, creatio & conservatio potius a Deo quam in Deo, cum Deus non sit terminus ad quem tendunt (nihil enim creari aut conservari potest in Deo) sed terminus a quo procedunt, sine ulla ipsius creantis & conservantis in se mutatione.

4. Quare cum actio nihil aliud sit quàm ipsum fieri rei quæ fit, sive ipse terminus quatenus producitur, consequens est, ut actio una eademque sit, quæ ad unum eundemque terminum tendit, diversa, quæ ad diversos terminos.

5. Si igitur creatio & conservatio in re creata & conservata non differunt, sequitur, quòd re non differant. Atqui non differunt in re creata & conservata. Ergo.

6. Probatur minor, quoniam una eademque res est, sive consideretur in primo momento sui esse, ita ut dicatur *existere* (quo respectu dicitur creari) sive consideretur